

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Concepció BARON MORA

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-sis d'abril del dos mil disset.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la Causa núm. 600066/2016 seguida pel presumpte delicte menor de continuat d'obstaculització d'execució judicial relativa al pagament de pensions d'aliments, contra l'acusat J. T. C., nascut el 23 d'abril de 1979 a Escaldes-Engordany, fill de Josep Joaquim i de Montserrat, de nacionalitat andorrana, en llibertat provisional en la present causa i sense antecedents penals, defensat per la Lletrada Sra. Marta ARMENGOL ASENJO; sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Alexandra CORNELLA SOLA i actora civil C. C. V., defensada per la Lletrada Sra. Olga MOLNÉ

SOLDEVILA, i essent ponent i redactor de la sentència el Magistrat Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA: per sentència de divorci de data 21 de febrer del 2008, dictada en el marc dels autes civils núm. B-1705-6/07, es dissolgué el matrimoni entre l'acusat J. T. C., nascut el 23 d'abril de 1979, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, i C. C. V..

A la sentència es fixaren les mesures patern filials definitives que havien de regir en relació a la menor B. T. C., nascuda en data 4 de març del 2003. Entre d'altres obligacions, la sentència establí l'obligació de l'acusat de satisfer una pensió alimentària per a la menor B. T. C. de 450 euros mensuals, revisables cada any segons l'índex de preus al consum.

Des del mes de març del 2011 l'acusat J. T. C. deixà d'abonar la pensió mensual d'aliments, malgrat els reiterats requeriments de pagament que se li efectuaren, havent efectuat tant sols alguns pagaments esporàdics, en tot cas per un import total molt inferior al de les pensions alimentàries ja vençudes.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius d'un delicte menor continuat d'obstaculització d'execució de resolucions judicials, referent al pagament de pensions alimentàries, tipificat a l'article 427.2 del Codi Penal, del qual estima responsable en concepte d'autor l'acusat J. T. C., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, i demana imposar a l'acusat la pena de tres mesos d'arrest nocturn condicional qualificat a satisfer la responsabilitat civil en el termini de sis mesos i al pagament regular de les pensions que es vagin meritant, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, així com al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil i de conformitat amb el que disposa l'article 18 del Codi de Procediment Penal, el Ministeri Fiscal sol·licita que l'acusat satisfaci a C. C. V. la suma que resulti degudament acreditada, en haver exercitat degudament l'acció civil al seu abast.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal ratificà el seu escrit de qualificació provisional, i demanà deducció de testimoni a la Batllia per investigar si l'actitud de l'acusat es constitutiva del delicte de frustració de procediments judicials de l'article 220 del Codi penal.

RESULTANT TERCER. L'actora civil, en el seu escrit de qualificació provisional, es mostrà d'acord amb l'exposició de fets, qualificació jurídica i petició de pena efectuades pel Ministeri Fiscal i formulà reclamació civil en contra de l'acusat per la quantitat total de 39.845,75 euros pels conceptes de pensions d'aliments impagades des de març del 2011 a juliol del 2016 més les despeses extraordinàries, així com les despeses processals incloent-hi els honoraris d'advocat i les taxes judicials, a acreditar en el moment oportú.

En l'acte del judici oral, la representació lletrada de l'actora civil ratificà el seu escrit de qualificació provisional.

RESULTANT QUART. La defensa de l'acusat, en el seu escrit de qualificació provisional, manifestà que estava parcialment d'acord amb els fets exposats pel Ministeri Fiscal i l'acusació particular, essent cert que el seu defensat no ha fet front a la seva obligació de pagament de la pensió d'aliments de la seva filla, però aquest impagament no ha estat voluntari, doncs l'acusat l'any 2011 va deixar de rebre el seu salari mensual al negoci familiar on treballa, rebent certs imports molt minsos, que no li permetien fer front a una pensió d'aliments que es va calcular sobre la base d'un

salari força elevat, afegint que l'acusat té dos fills més de la seva actual parella, respecte dels quals també té una obligació d'aliments. Per això, la defensa de l'acusat considera que els fets no són constitutius d'un delict menor d'obstaculització d'execució de resolucions judicials, referent al pagament de pensions alimentàries, de l'article 427.1 del Codi penal, sol·licitant l'absolució de l'acusat i, subsidiàriament, pel cas de què el Tribunal considerés al seu defensat responsable penalment del delict menor, li fos imposada una pena d'una setmana d'arrest nocturn condicional qualificada a satisfer la responsabilitat civil en el termini d'un any i al pagament regular de la pensió d'aliments que es vagi meritant, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys.

I, pel que fa a la responsabilitat civil, la defensa de l'acusat entén que haurà de fer-se efectiva en el marc de l'execució civil. Subsidiàriament, mostra el seu desacord amb la suma reclamada per l'acusació particular.

En l'acte del judici oral, la defensa de l'acusat ratificà el seu escrit de qualificació provisional, demanant que no es fes imposició de les despeses processals causades.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats són legalment constitutius d'un delict menor continuat d'obstaculització d'execució judicial relativa al pagament de pensions d'aliments, de l'article 427.2 en relació amb l'article 59 del Codi Penal, precepte que castiga l'impagament reiterat de les pensions alimentàries establertes judicialment a favor de familiars.

Essent un delict d'omissió i dolós, doncs exigeix la concurrència de l'element subjectiu del coneixement de l'obligació de pagament de les pensions i la voluntat de no pagar-les, no tot impagament és punible sinó sols aquell que, essent reiterat, és a dir, no ocasional, sigui imputable a una voluntat maliciosa i no justificada de qui està obligat al pagament, per exigències del

principi de culpabilitat establert a l'article 5 del Codi Penal. D'aquesta manera, l'impagament sols es podrà reputar maliciós quan qui està obligat a pagar les pensions no ho faci malgrat tenir capacitat econòmica fer fer-ho, doncs altrament podria suposar una mena de presó per deutes que està expressament prohibida a l'article 11 del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, fet a Nova York el 16 de desembre de 1966 (B.O.P.A. de 19 de juliol del 2006).

En ordre a la prova dels elements constitutius del delict, l'acusació en tindrà prou amb provar l'existència i procedència de la pensió alimentària i el seu impagament reiterat, mentre que li correspon a la defensa acreditar, al seu cas, la impossibilitat de l'acusat de complir amb l'obligació de pagament per manca de capacitat econòmica, per tractar-se de prova de descàrrec.

Tant el Ministeri Fiscal com l'actora civil circumscriuen l'impagament de la pensió alimentària mensual a partir del mes de març del 2011 i fins l'actualitat, i l'acusat no ha negat aquest impagament, doncs en l'acte del judici oral reconegué que la pensió no la pagà aquests darrers anys, que primer ho va assumir el seu pare i després deixà de pagar, afegint que ha fet pagaments puntuals quan ha pogut, que la seva empresa no li generava beneficis, que l'empresa tenia forts deutes i una forta inversió i que han sobreviscut amb el salari de la seva actual parella. Que té una hipoteca de 1.100 euros, que paga el seu pare com avalador, i que la seva parella guanya uns 1.100 euros i que tenen 2 fills en comú.

Al·lega, doncs, una situació econòmica precària que li ha impedit al llarg de tots aquets anys pagar la pensió mensual d'aliments fixat a la sentència de divorci a favor de la filla menor de l'anterior matrimoni.

Consta, però, acreditat: 1r) que l'acusat treballa a una empresa familiar, empresa de la que n'és administrador d'ençà la retirada del seu pare; 2n) de l'extracte de punts de vellesa de la Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) resulta que l'acusat

figura donat d'alta com assalariat a les empreses C. I. C., del maig al juliol del 2011, amb una base imponible de 2.116,40 euros, i T. C. D. C., d'agost del 2011 a març del 2012, amb una base imponible de 1.587,30 euros fins gener 2012, i 2.003,64 euros els dos darrers mesos (foli 123). També consta de maig a desembre del 2012 amb una base imponible de 2.003,64 euros, i de gener a abril del 2013 amb una base imponible de 1.997,43 euros (foli 191); i, 3r) que consten ingressos al compte corrent de l'acusat en concepte de nòmina, al menys des de desembre del 2010 a febrer del 2011, per import de 2.000 euros mensuals (folis 93 a 95).

Tot i que l'acusat en compareixença a la Batllia en data 9 d'agost del 2011 manifestà *que, tot i treballar per l'empresa C., la qual es propietat del seu pare, no percep cap salari a dia d'avui, per quan la situació econòmica de la mateixa és molt delicada* (foli 108), i que en posterior compareixença, també a la Batllia en data 23 de març del 2013, manifestà que *no percep cap salari d'ençà el proppassat mes d'abril del 2011, que tot i així cotitza per davant de la CASS uns imports mensuals d'entre 1.587,30 euros i 2.003,64 euros* (foli 131), resulta absolutament inversemblant que treballi i no percebi cap rendiment pel seu treball, i resulta igualment inversemblant que estant l'empresa en crisi hagués contractat a la nova parella de l'acusat, pagant-li un sou de 1.400 euros mensuals.

El Tribunal té el ple convenciment que l'acusat ha creat una falsa aparença de precarietat econòmica per tal de poder justificar l'impagament de la pensió d'aliments que li és reclamada per la Batllia, i que el fet de no percebre nòmina, malgrat treballar a l'empresa familiar, s'explicaria per la finalitat d'evitar la retenció salarial de la nòmina per part de la Batllia.

A l'acte del judici oral, la testimoni C. C. V. refereix que, pel que li ha explicat la filla comuna amb l'acusat, B. T. C., l'acusat portaria un alt nivell de vida, amb despeses de restaurants, club d'esquí de les dues filles que té amb l'actual parella, disposa de motos de neu i d'un quad. Aquest nivell de vida no s'avindria amb

els únics ingressos que l'acusat té declarats, el sou de la seva actual parella.

La mateixa testimoni també té manifestat que l'any 2011 l'acusat va posar a nom de la seva actual parella un vehicle de la seva propietat. Aquest fet no consta acreditat de manera fefaent, però sí consta provat que en data 5 de gener del 2011 l'acusat va vendre una motocicleta BETA REV-3 (TRIAL) matrícula andorrana XXXX, que havia adquirit en data 29 de maig del 2009 (foli 283). Malgrat no constar el preu de venda, es tractava d'una motocicleta gairebé nova, en tant que fabricada l'any 2008.

Per tot l'exposat, el Tribunal ha arribat a la plena convicció de què si l'acusat no ha pagat la pensió d'aliment de la filla B. T. C., no és per manca de recursos econòmics sinó per pròpia voluntat, doncs la seva pretesa precarietat econòmica no és, en absolut, real sinó fingida, per la qual cosa el delicte menor continuat d'obstaculització d'execució judicial relativa al pagament de pensions d'aliments és plenament constituït.

CONSIDERANT SEGON. L'acusat J. T. C. és penalment responsable en el concepte d'autor del delicte menor continuat d'obstaculització d'execució judicial relativa al pagament de pensions d'aliments, ans definit, per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, segons el que s'ha raonat en el precedent CONSIDERANT.

CONSIDERANT TERCER. No concorren en l'acusat circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

A efectes de fixació de la pena i de conformitat amb el disposat de l'article 56 del Codi Penal, el Tribunal pren en compte el llarg període d'impagament, imposant-li la pena de tres mesos d'arrest nocturn condicional qualificat al pagament regular de les

pensions d'aliments que es vagin meritant, amb un termini de suspensió de la condemna que es fixa en quatre anys, en atenció al llarg termini d'incompliment que fa preveure un comportament de l'acusat reactiu a complir amb l'obligació d'aliments respecte de la seva filla de l'anterior matrimoni.

CONSIDERANT QUART. No hi ha lloc a exigir responsabilitat civil, doncs tot i que el responsable penalment ho és també civilment, de conformitat amb la darrera jurisprudència d'aquest Tribunal (sentències de 25 de maig del 2016, causa núm. 6000081/2015, i de 25 de juny del 2015, causa núm. 0000003/2015), trobant-se la responsabilitat civil executant-se en el marc de la causa civil núm. B-1705-6/07, es fa improcedent tot pronunciament de responsabilitat civil *ex delicto* per raó de les pensions alimentàries impagades.

CONSIDERANT CINQUÈ. D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, s'imposa a l'acusat el pagament de les despeses processals causades, amb inclusió de les despeses ocasionades per la representació lletrada de l'acusació particular.

CONSIDERANT SISÈ. El Ministeri Fiscal ha sol·licitat la deducció de testimoni a la Batllia per investigar si l'actitud de l'acusat es constitutiva del delictes de frustració de procediments judicials de l'article 220 del Codi penal.

El Tribunal considera no adient procedir a aital deducció de testimoni, doncs suposaria constituir als Magistrats que dicten la present sentència en una situació perfectament equiparable a la de denunciant, incorrent en causa d'abstenció, amb les greus conseqüències que això comportaria per a la formació del Tribunal

que eventualment hauria de jutjar els fets pels quals el Ministeri Fiscal demana la deducció de testimoni.

Entenem que la manca de deducció de testimoni no constitueix greuge de cap mena del dret a la jurisdicció del Ministeri Fiscal, atès que aquest té la potestat per interposar querella o denúncia contra l'acusat per davant de la Batllia.

V I S T : les disposicions legals aplicables al present cas, el Tribunal de Corts,

F A L L E M :

Condemnem l'acusat J. T. C. com a responsable penalment en el concepte d'autor del delictes menor continuat d'obstaculització d'execució judicial relativa al pagament de pensions d'aliments, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, a la pena de TRES (3) MESOS D'ARREST NOCTURN CONDICIONAL QUALIFICAT al pagament regular de les pensions d'aliments que es vagin meritant, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys.

Condemnem l'acusat al pagament de les despeses processals causades, amb inclusió de les despeses ocasionades per la representació lletrada de l'acusació particular.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.